

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 257/2014-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť Bc. Ing. P. Ď., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 12 C 80/2011 z 13. apríla 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 262/2012 z 22. októbra 2013, ako aj konaním, ktoré predchádzalo ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Bc. Ing. P. Ď. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. januára 2014 prostredníctvom elektronickej pošty doručená sťažnosť Bc. Ing. P. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“) bez podpísania tohto podania zaručeným elektronickým podpisom, ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 12 C 80/2011 z 13. apríla 2012 (ďalej len „napadnutý rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 262/2012 z 22. októbra 2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“), ako aj konaním, ktoré predchádzalo ich vydaniu.

2. Sťažovateľ v úvode sťažnosti poukázal na dodržanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu. Keďže sťažnosť neobsahuje odôvodnenie, navrhované dôkazy ani prílohy, sťažovateľ uviedol, že sťažnosť do 3 dní od elektronického podania písomne doplní. Ďalej sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom. Sťažovateľ v závere navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práv garantovaných čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru Najvyšším súdom Slovenskej republiky (správne má byť krajským súdom, pozn.), zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, uložil krajskému súdu povinnosť uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ako aj trovy konania a právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha,

odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“).

Podľa § 42 ods. 1 OSP podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

III.

Predmetom sťažnosti je porušenie sťažovateľových práv garantovaných čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru konaním a napadnutým rozsudkom okresného súdu, ako aj konaním a napadnutým rozsudkom krajského súdu (ďalej spolu len „napadnuté rozsudky“).

Sťažnosť bola podaná ústavnému súdu elektronickou poštou (elektronickými prostriedkami) 27. januára 2014 bez jej podpísania zaručeným elektronickým podpisom. Sťažovateľ sťažnosť písomne nedoplnil. Sťažnosť ďalej neobsahuje odôvodnenie a sťažovateľ k nej nepriložil napadnuté rozsudky.

V úvode ústavný súd v súlade so svojím už v minulosti vysloveným názorom (porov. II. ÚS 51/09) konštatuje, že už citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku zaviedlo do súdnej praxe možnosť elektronickej komunikácie medzi účastníkom súdneho konania a súdom. Avšak problémom, ktorý tento nový spôsob komunikácie so sebou priniesol, je tzv. fenomén virtuálnej identity prejavujúci sa značnou mierou neistoty týkajúcej sa príchítateľnosti (privlastnenia) virtuálneho konania konkrétnemu subjektu práva. Vzhľadom na uvedené bolo nevyhnutné vytvoriť kombinovaný právne-technický inštrument, prostredníctvom ktorého by sa takáto istota dala zabezpečiť. Ako jeden z takýchto inštrumentov bol vytvorený zaručený elektronický podpis, ktorý v právnej praxi zaznamenal okamžitú pozitívnu reakciu v otázke riešenia autentickosti a príchítateľnosti právne relevantného konania realizovaného prostredníctvom elektronických prostriedkov konkrétnemu subjektu práva.

Nadväzujúc na uvedené, ak je dokument označený zaručeným elektronickým podpisom, je možné nielen *de iure* preukázať jeho pôvodcu, ale je možné tiež s relatívne vysokou mierou spoľahlivosti určiť pravosť jeho obsahu. Vo všetkých ostatných prípadoch, keď účastník konania komunikuje so súdom prostredníctvom elektronických prostriedkov a jeho právne relevantné prejavy nie sú opatrené zaručeným elektronickým prostriedkom, je nevyhnutné postupovať podľa citovaného ustanovenia [§ 42 ods. 1](#) OSP, a takto urobené podanie je nevyhnutné doplniť v jeho písomnej podobe do troch dní od jeho podania v elektronickej podobe.

Sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu elektronickou poštou 27. januára 2014 bez jej podpísania zaručeným elektronickým podpisom a sťažnosť do 3 dní (resp. ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti) písomne nedoplnil. Z tohto dôvodu sťažnosť nespĺňa zákonom predpísanú náležitosť písomného podávania sťažností ústavnému súdu

vyplývajúcu zo zákona o ústavnom súde, resp. náležitosti návrhu podávaného elektronickou formou v súlade s § 42 ods. 1 OSP.

Ďalej ústavný súd uvádza, že sťažnosť nespĺňa i ďalšie zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti, keďže neobsahuje odôvodnenie (náležitosť sťažnosti upravená v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a rovnako nie sú k sťažnosti pripojené napadnuté rozsudky okresného súdu a krajského súdu (náležitosť sťažnosti upravená v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, už uvedených skutočností a ustanovení zákona o ústavnom súde v spojení s § 42 ods. 1 OSP, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť nemá zákonom predpísané náležitosti, a preto ju podľa [§ 25 ods. 2](#) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014